

ματικῆς νίκης οἱ ἀνθηρότατοι θαλοί. 'Αλλ' εἰς τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ, ἥτις ἡσθάνθη τόσον πολὺ τοῦ κόσμου τούτου τὴν λα-
βυρινθώδη κακίαν καὶ ἀτελεύτητον ματαιότητα, καὶ αὖθις ἄς
βλαστήσῃ ἐπιτάφιον καὶ ἡ ἔγκαρπτέρησις — ὁ κλῆρος οὗτος
τῶν εὐγενῶν ψυχῶν.

7 Σεπτεμβρίου 1895.

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΕΟΧΟΝ ΖΩΓΡΑΦΟΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΓΚΙΖΗΝ

[Πρόποσις κατὰ τὸ ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ δοθὲν πρὸς τιμὴν του γεῦμα
ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις συμπατριωτῶν του Τηνίων].

Τὸ μαγικὸν χρωστῆρά Σου, ποῦ μὲ τῆς Τέγυνης τὴν πνοὴν
'Σ τὰ κάλλη τοῦ Ἰδανικοῦ δίνεις φῶς, αἰσθησις ζωή,
'Περήφανη ἡ πατρίδα σου μὲ ζήλεια καμαρόνει.
Καὶ 'ε τὰ φτερὰ τῆς φήμης Σου, δόποῦ θὰ ζῆ παντοτεινά,
Τὸ πνεῦμα τὸ ἑλληνικὸν μαζύ της θὰ κοσμογυρνᾷ
Τὴ Δόξα συντροφεύοντας ποῦ θὰ Σὲ στεφανόνει.

8 Σεπτεμβρίου 1895

Κ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ